

Február 1., MABAVISZ-vasárnap

ÖSSZETARTOZUNK

„Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Jn 17:21)

Az Úr Jézus főpapi imájában, amikor a tanítványokért imádkozott, azt kérte, hogy tanítványai egyek legyenek. Az egység eredményeként pedig a világ el fogja hinni azt, hogy Jézust Isten küldte. Egyháztörténelemből tudjuk, és ma is megfigyelhetjük ezt az igazságot. Amikor a keresztyének szemmel láthatóan is egy erős közösséget alkottak, sokkal jobban terjedt a hit a világban. Ahol viszont széttöredezett a közösség, ott a meglévő hit is kezdett elfogyni.

A Krisztusban lévők egységét sok minden veszélyezteti, úgymint a faji, nyelvi, kulturális különbségek és egyebek. Mégis van példa arra, hogy egy gyülekezet a sokszínűség ellenére is igazi egységben tud lenni. Az ilyen egységes közösség jelenléte figyelem felkeltő a sokszínű, töredezett társadalomban, és így hiteles hirdetője is lehet az evangéliumnak.

Azt gondolhatnánk, ha a hívők egy nemzetiségűek és egy nyelvűek, azonos kultúrkörnyezetben élnek, akkor biztos, hogy egységesebbek. Pedig nem így van. Itt vagyunk példának mi, magyar baptisták. A Kárpát-medencében élve, vagy a nagyvilágba szakadva érzékeljük, hogy a nyelvi azonosság és a közös történelmi gyökerek ellenére, mennyire nehéz összefogni a magyar baptistákat a világon.

Hála az Úrnak, hogy nem lehetetlen, és van egy keret, ami ezt a célt szolgálja. Úgy hívják, hogy Magyar Baptista Világszövetség. Minden év február első vasárnapja erre az összefogásra, erre a keretre emlékeztet.

Azonban az összefogás még nem jelent tökéletes egységet. Az ellenségek is összefoghatnak alkalmanként, de soha sem lesznek egyek. Mi azonban azt valljuk, hogy aki Istentől született, az predesztinálva van az egységre testvéreivel a Krisztusban.

Ha egészséges lelki fejlődés van az egyénben és a közösségben, akkor összenő mi összetartozik az Úrban. Még keret nélkül is. Mennyivel inkább, ha van egy ilyen segítség.

Felelősek vagyunk nemzetünkért, felelősek vagyunk hittestvéreinkért. Ha ezt a felelősséget képesek vagyunk egységesen is felvállalni, akkor leszünk fény és világosság ezen a Földön.

Kedves magyar baptista testvéreim, bárhol is éltek a nagyvilágban, kérjük együtt, hogy újítsa meg minket az Úr és töltsön be az ő Lelkével!

Azután imádkozunk gyülekezeteink megújulásáért, nemzetünk ébredéséért és küldetésünk betöltéséért. Legyünk azok, akiknek lenni kell, tegyük azt, amit tenni kell, és történni fog az, aminek történnie kell!

Az Úr segítsen minket ebben az évben is úgy fejlődni lelkileg, szervezetenként, hogy a fejlődés iránya az egység felé mutasson! Hadd mondhassuk egyre hangosabban: Összenő mi összetartozik. Hitben is, nemzetben is. Ámen!

VERESS EFRAIM, RMBGYSZ alelnök
MABAVISZ vezetőségi tag

Hirdetés

Szolgáltatévők Konferenciája a Nagyvárad Missziókerületben

Dátum: 2015. február 28, szombat délelőtt 10 órától.

Helyszín: Nagyvárad-Rogériuszi Baptista Gyülekezet.

Téma/Előadó: Az úttörő lelki szolgálat - Novák Zsolt.

Részvételi díj: 15 lej (ebéd és konferencia költségei).

Jelentkezés: február 23-ig!

Szabó László, NMSZK titkár

E-mail: laszlo.szabo@rhbc.ro, Tel: 0724 744 141

www.magyarbaptista.com, www.rhbc.ro

A fotó a nagyvárad-rogériuszi imaház megnyitóján készült, 2008. április 27-én.

KISKAPUS – A múlt esztendő július második vasárnapján bemerítési ünnepre került sor a kiskapusi gyülekezetben. Nagy öröm volt a szívekben, mert két fehérruhás bizonyosságot tett a bemerítés vizében is, a Krisztustól kapott új életéről. Fiatal testvéreink különböző háttérből indulva győződtek meg, hogy szükségük van Isten újjáteremtő kegyelmére. Pusztán Anita hívő családban nőtt fel, és eljött az idő az ő életében is, hogy tudatosan Krisztus útjára lépjen. Handel Szabolcs a világból tért meg, csatlakozva a gyülekezethez. Nagy örömet jelent nekünk testvéreink megtérése és bemerítése.

Az ünnepélyen az imaház zsúfolásig megtelt a közelről és távolról érkezettekkel, a faluból is sokan eljöttek, hogy a fehérruhásokkal, a mennyországgal és velünk együtt örüljenek. Vendég igehirdetőnk Dóczi György lp. volt, aki Isten ígését a Jel 7:9-17 alapján hirdette –

nagy lelki erővel, a bemerítést a helyi lelkipásztor végezte. Az új tagoknak kívánunk megerősödést, növekedést, hiteles életet. *(Székely Béla Dániel)*

BIZONYSÁGTÉTEL

„Emlékezz vissza az útra, és Megtartódat áldd!”

Igen, én most az év elején ezt próbálom tenni: visszaemlékezni arra a hosszú útra, amit megtettem ez idáig, és áldom az Urat az irántam tanúsított hosszútűró szeretetéért, bűnbocsánatáért, kegyelméért, hogy most már én is a gyermeke lehetek, személyes Uramnak és Megváltómnak vallhatom Őt.

Sok mindenért vagyok hálás. Többek között azért, hogy már gyermekkoromban hallhattam – nem egy alkalommal – a baróti baptista gyülekezetben az elhangzó ígét és énekeket. Igaz, akkor még csak az énekek szövege maradt meg emlékezetemben.

Néhány év elteltével hívő szomszédokkal ajándékozott meg az Úr, így ismét lehetőségem adódott gyülekezetbe járni. Mint nem hívő szülők gyermeke, kevés bibliaismerettel, kezdtem el a szeretet és az igazság útját keresni. Szomszédaimtól nagyon sok szeretetet kaptam, kezdetben minden alkalommal ők hívtak, majd azt vettem észre, hogy már nem is ők, hanem maga az Úr hív, már az Ő szeretete vonzott. Alkalomról alkalomra közelebb kerültem Istenhez, fokozatosan kezdtem felismerni az igazságot az elhangzott ígéből, és már tudtam, hogy ez az, amit keresek: Isten útja. Egy ige is megerősített ebben: „*Én, az Úr, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.*” (Ézs 48, 17)

A gyülekezet lelkipásztoraért, Györfi Elek-Tóbiásért is nagyon hálás vagyok, akit az Úr erőteljesen használt a lelki növekedésemben. Látva a lelkipásztor példaértékű életét, azt az alázatot, szelídséget és tisztaszívűséget, amellyel minden alkalommal meghallgatott, segített, tanított és feltárta a számomra még ismeretlen dolgokat a Bibliából, még inkább fokozódott bennem a vágy, hogy teljesen Istenre hangoljam az életemet.

Nehéz döntés volt az Úr Jézus példájának követése a keresztségben, de végül felvállaltam, és 2014. október 26-án bemerítkeztem. Azóta a baróti baptista gyülekezet tagja vagyok, azok közé tartozom, ahová mindig is vágytam, mert ott valóban Krisztus szeretete árad az emberek felé.

Hálás vagyok, és áldom az Urat azért is, hogy hívő emberek között dolgozhattam, és dolgozhatok jelenleg is – a Hargita Keresztyén Táborban –, ahol kezdettől fogva hasonló pozitív dolgokat tapasztalhattam az igazgatóság részéről, majd később a munkatársak részéről is. Öröm számomra, hogy minden napot Istennel kezdhettük, és sok mindenért együtt imádkozhatunk.

Vágyom arra, hogy mélyebben és bensőségebben megismerjem az Urat, céltudatosan és hűségesen tudjak élni a jövőben. Azokat, akik még nem az Úr gyermekei, egy ígével szeretném bátorítani: „*Kérdezősködjete, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugalmat találjatok a ti lelketeknek!*” (Jer 6,16)

PÁLL GYÖNGYI, Barót

MAROSVÁSÁRHELY – Nagy hálával szívünkben gondolunk vissza 2014. október 12-re. Nagy Antal testvér, akit a Szentlélek csodálatos módon, minden emberi kapcsolat nélkül hozott gyülekezetünkbe, hogy megterjen, egy évvel később, most feleségével Mónival állhatott a medencébe. Különleges imameghallgatás és öröm volt, hogy ez alatt az év alatt felesége is elfogadhatta az Úr Jézust, és mint házaspár vallhatták meg Urukát a bibliai bemerítésben.

Örömmel fokozta, hogy miután Tóth Attila lelkipásztor testvér hirdette az ígét a Mt 4, 18-22 alapján, a népes gyülekezetből még voltak, akik megmozdultak, a felhívásra előre jöttek, és velük az alkalom végén imádkozhattunk. Délután a gyülekezet hálaadással folytatta az ünneplést. Mindenért az

Úr legyen a dicsőség és imádságunk, hogy Ő még adjon ilyen megtérőket. **(Kelemen J. Sándor)**

HIRDETÉSEK

Meghívó a *Vasárnapi Iskolai Szövetség* konferenciáira

II. Ének-zenenap gyermekeknek és tiniknek

„Jertek, énekeljünk az Úrnak!”

Gyertek el, hogy együtt dicsérjük Istenünket énekekkel és zeneszámokkal!

Helyszín: Szilágyperczeni Magyar Baptista Gyülekezet. **Dátum:** 2015. március 14., de. 9 óra.

Zenei vezetők: Lisztes Tibor és Piroska Békésről. **Résztvételi feltétel:** 2 ének, vagy 1 ének + 1 zeneszám csoportos előadása.

Regisztrációs díj: 7 lej/személy. **Jelentkezés:** február 22-ig, internetes kérdőívvel.

Szeretettel várunk minden gyermeket, tinit és tanítót! :) _____

VISZ Választókonferencia

„Tanítani és nevelni: kiváltság és felelősség”

Helyszín: Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet. **Dátum:** 2015. május 9., de. 9 óra. **Előadó:** Kovács Barna GyEK-munkás.

Résztvételi díj: 10 lej/személy. **Jelentkezés:** április 26-ig, internetes kérdőívvel.

Bővebb információk mindkét konferenciáról: Pardi Matildnál (tel. 0735-507168) és Sallai Máriánál (tel. 0735-500887), vagy email-ben az ebavisz@gmail.com címen.

Szeretettel várunk minden tanítót! :) _____

PARDI FÉLIXNÉ MATILD VISz elnök és **SALLAI JAKABNÉ MÁRIA** VISz titkár

Harmatcseppek 2015-ben is!

Negyedévente jelenik meg, és nem lesznek előfizetések, hanem lapszámonként lehet megvásárolni.

Minden évben igyekeztünk szépülni, újulni. Most ismét munka vár ráink, itt az idő, hogy új köntösben, még gazdagabb és érdekesebb tartalommal töltsük meg a lapot.

A tavalyi év utolsó lapszámában már néhány új dolog megvalósult: A5-ös formátum, 16 fekete-fehér oldal, 16 színes oldal, bibliai történetek, mesesarok ovisoknak, tinioldal, személyes tanítói történetek, rejtvények, kézimunka, főzőcske, kvízkérdések, tudóska.

Szeretnénk tudatni, hogy ettől az évtől negyedévente fog megjelenni a Harmatcseppek. Nincs előfizetés, hanem lapszámonként lehet megvásárolni. Érdeklődni lehet a vasárnapi iskola tanítóknál, a VISZ vezetőségi tagoknál, vagy a gyülekezetek lapterjesztőinél.

SZÓKE RÉKA, rekaharmat@yahoo.com

40 éves az arad-kisszentmiklósi gyülekezet

1974 novemberében alapították a gyülekezetet a más megyékből, főleg a Szilágyságból idetelepült munkás-emberek – írja a krónikában Varga Géza diakónus –, az első összejöveteleket Kulcsár Ferencéknél tartották. A közösség az elmúlt 40 évben a menedékváros és híd szerepét töltötte be, ahol közel 400 tag fordult meg.

Emlékkünnepre gyűlt össze az aradi 2. sz. gyülekezet tavaly november 16-án, hogy visszaemlékezzen a kezdetre, és hálát adjon a fennmaradásért. Az alacsony imatermet betöltötte a családi légkör, a vendégek jelenléte pedig erősítette az ünnepi hangulatot. A kezdő áhitaton két alapító tag, Katona Miklós és Lőke Ferenc hirdette az imára hívó igét: „Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled.” A buzgó éneklés után Sallai Jakab helyi lelkipásztor köszöntötte az ünneplő sokaságot a Zsoltár szavaival: „*Hatalmas dolgokat tett ezekkel az Úr, ezért örvendezünk*”. Majd Simon Andrásnak, az aradi 1. sz. gyülekezet lelkipásztornak bátorítása hangozott: „*Erősen álljatok, mozdíthatatlanul*”.

A krónikát Varga Géza diakónus gyűjtötte össze és olvasta fel. 1974 novemberében a gyülekezetet más megyékből, főleg Szilágyságból idetelepült munkásemberek alapították. Ők először az arad-belvárosi gyülekezet-hez csatlakoztak, de beilleszkedési nehézségek és a távolság miatt szüksé-

gesnek látták egy új közösség létrehozását ebben a városnegyedben.

Az első összejöveteleket Kulcsár Ferenc nyári konyhájában tartották, de hamarosan vásároltak egy lakóházat, amit átalakítottak imaházzá. A családi közösség hamarosan 53 felnőtt tagot számlált, 46 hozzátartozó gyermekkel. Két év múlva a tagok adományából megvásárolták a jelenlegi tágas telket és házat, ami valamikor középület volt, és nemsokára kétszázan is összegyűltek.

A gyülekezet sokat szenvedett a kommunista vezetők zaklatása miatt. Sok küzdelembe került az engedélyek megszerzése, fenyegették a vezetőket, és az akkori lelkipásztort, Tőtös Jánost, aki 1980-1990 között szolgált. Többször beidézték, meg is büntették őket, de kitartottak, és Isten gondoskodott védelmezőkről.

A forradalom után a hívek egy szép lelkipásztori lakást építettek, vasárnapi iskolai termekkel, és mellékhelyiséggel. 2001-2006 között Boros Gyula pásztorolta a gyülekezetet, 2011-től pedig Sallai Jakab.

A múlt év augusztusában a gyülekezet vette a bátorságot, hogy egy régi álmát megvalósítsa, és egy új imaház építésébe kezdett. Ezzel a lépéssel személyi feszültségek is előtérbe kerültek, de Isten gondviselésével, és segítőkész emberek közreműködésével épül az új templom.

A diakónus szerint „a negyven évben közösségünk a menedékváros és híd szerepét töltötte be, ahol közel 400 tag fordult meg. Sokan elköltöztek, az Úr tartsa meg őket ott, ahol megélik a lelki életet, akik az Úrhoz költöztek, legyen áldott emlékü, tévedéseinkért pedig bocsánat!”

Az igehirdetést délelőtt és délután Tőtös János ny. lp. végezte, személyes emlékeivel megtűzdelve a prédikációt.

Élővé és hitelessé tette a történelmet id. Gál János bizonyágtétele, aki az elinduláskor erőteljes úttörő munkát vállalt, és mind máig oszlopos tagja a gyülekezetnek.

Meghatódva ünnepeltünk, reménységgel és hittel megyünk tovább.

SALLAI JAKAB

HIRDETÉS

ÚJDONSÁG! Kovács Zsolt könyvterjesztőnél kaphatók *Salyámosi Éva* magyarországi testvernő könyvei. A könyvek megtekinthetők a www.evakonyvek.hu weboldalon. A felnőtt könyvek ára 40 lej, a gyerekkönyveké 25 lej. Elérhetőségek: tel.: 0724490634, e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com. Testveri szeretettel: **KOVÁCS ZSOLT**

Házaspáros nap a Rogériuszon!

Keressük tudatosan a pozitív tulajdonságokat házastársunkban, tegyük azokat szóvá, hallgassuk meg és erősítsük egymást, támogassuk egymás fejlődését! – mondotta előadásában Mike Sámuel lp. a múlt év december 6-án, a nagyvárad-rogériuszi imaházban tartott házaspáros konferencián.

Különleges házaspáros napra került sor 2014. december 6-án a rogériuszi magyar baptista gyülekezetben. Öröm volt látni, ahogy ismerős és kevésbé ismerős házaspárok helyet foglalnak, várva Mike Sámuel lelkipásztor tolmácsolásában az Úr üzenetét egy igen érdekesnek ígérkező témában: „Miért érne véget, mielőtt igazán szép lenne?” A délelőtti folyamán az előadó hangsúlyt helyezett arra, hogy nem elég az, hogy Istennel jól induljanak házasságaink, hanem ugyanannyira fontos a folytatásban az is, hogy betartsunk bizonyos játékszabályokat.

A házasságot négy szakaszról hallhattunk: az álom szakaszról, amelynek jellemzője a csillogás, a konfliktuskerülés; az álomvesztés (illúzióvesztés) szakaszáról, amely a gyerekek érkezésével esik egybe nagyon sok kapcsolatban, az az életszakasz, amelyben a korábban került konfliktusok kezdenek felszínre törni, és a házaspárok elkezdnek róluk beszélni. Egy har-

madik szakasz a felfedezés szakasza, amelyben készek vagyunk megismerni házastársunkat, amikor „érdekel az, ami téged érdekel”. Ebben a szakaszban derül ki, hogy pont a különbözőségek miatt szerettünk egymásba.

Kapcsolataink sokat fejlődhetnek a kapcsolatépítés által. Keressük tudatosan a pozitív tulajdonságokat házastársunkban! Tegyük őket szóvá, hall-

gassuk meg egymást, erősítsük egymást, támogassuk egymás fejlődését! Ez az a szakasz, amelyben kialakulhat a „mi”-tudat, amikor újabb és újabb meglepetéseket fedezhetünk fel a másikkban. A negyedikben, a mélység szakaszában, az intimitás szintje magas, a bizalmat semmi sem veszélyezteti a házaspárok között, az elvárásokról, élményeiről nyíltan beszélnek.

A finom ebéd után, interaktív beszélgetés formájában lehetőség adódott arra, hogy a házaspárok kérdezzenek és válaszokat kapjanak.

Ezt követően a 8. Zsoltár, a 2János 19, illetve 2Kor 3:17-18 ígérszék alapján szólt az evangélium. Mike Sámuel elénk tárta, hogy a mai, elidegenedett világban, milyen nagy fontossággal bír az, hogy ismerjük, kik is vagyunk. Mike testvér szavaival élve: „A ma embere kétségbeesetten keresi magát. Ha nem találunk magunkra, akkor nem tudunk mit adni egymásnak. Ha nem tudom, hogy ki vagyok, akkor nem tudom magamat adni sem Istennek, sem társamnak.”

Továbbá hangsúlyozta: Az ember a nem látható Isten arca a látható világban, csak Istentől kiindulva vagyunk valakik, és ehhez életváltoztató találkozásra van szükségünk Istennel, úgy, ahogy Jézus mutatja be nekünk mint szerető, mennyei édesapát – higgyük el, amit Ő mond rólunk!

Ilyen identitástudattal felülírhatjuk a matematika törvényét, mert ebben az esetben 1+1 nem kettővel egyenlő, hanem jóval többel, mert szövetségessékként fontossá lesz, hogy mellettem mivé válik a társam, és én mivé válok övele. Adja az Úr, hogy házasságunkkal is Őreá mutassunk!

GARAI ENIKŐ

Az álom szakasz jellemzője a csillogás, a konfliktus kerülése; az álomvesztés szakasza a gyerekek érkezésével esik egybe, amikor a korábban került konfliktusok felszínre törhetnek; a felfedezés szakaszban derül ki, különbözőségeink miatt szerettünk egymásba; a negyedikben (a mélység szakasza) a bizalom szintje igen magas.

Törlesztés tavalyról

Az óévi számvetéskor hálát adhattam sok áldásért, amit Isten 2014-ben adott nekünk itt a Belényesi medencében, köztük azért a három bemerítésért is, ami a körzet gyülekezeteiben volt. De szembesülnöm kellett bűneimmel is, köztük azzal a mulasztással, hogy két bemerítésről nem számoltam be a Szeretet olvasóinak... Ezt szeretném most jóvátenni visszamenőleg, mert a megosztott öröm felfrissül és sokszorozódik.

VÁRASFENES, 2014. augusztus 3. – Augusztus első vasárnapján hat fiatal (Halász Klaudia, Sandu Mária, Benedek Barbara, Varga Argentina, Balogh Lidia és Sallai Csaba) hitvalló keresztségén vehettünk részt Várasfenesen.

A kezdő áhitaton Petrikó Péter gyülekezeti előljáró buzdítására azért adtunk hálát, hogy bár Jézus szavai szerint kevesen találnak rá a keskeny útra, fiataljaink mégis ezen kiváltságosak közé tartozhatnak.

Simon József vendég lelkipásztor az Úr Jézus bemerítésének példájából kiindulva hirdette az újszövetségi keresztség jelentőségét, hangsúlyozva, hogy ez egy szavak nélküli, jelképes bizonyoságtétel, amelyre a mennyi Atya hitelesítő vallástétellel, az ég megnyitásával és a Szentlélek ajándékával válaszol.

A fiatalok bizonyoságtételeit és énekeit követően, Mike József helyi lelkipásztor alámerítette őket. Az Úr, akinek követésére elkötelezték magukat, adjon nekik erőt a keskeny úton való haladásra! *(M.J.)*

BELÉNYES, 2014. június 9. – Bár hivatalos ünnepé vált Pünkösöd, mégsem értik sokan a jelentőségét. De akik az ünnep másodnapján eljöttek a belényesi gyülekezet bemerítési ünnepélyére, érzékelhettek belőle valamit. A három fehér ruhás (Boros Erhard, Erdei Efraim és Mike Ábel) körül ott voltak ismerőseik, barátaik, hozzátartozóik és a körzet testvérisége. Megtelt velük a Maranatha baptista imaház...

Az imaórán Erdei Sámuel vezetésével esedeztünk. Szomjas szívvel voltunk együtt,

mint egykor a tanítványok. Könyörgéseinket az Ászáf Tin-ifi kórus énekei foglalták színes csokorba és röpitették egyre magasabbra. Isten válaszolt, és betöltötte szíveinket tüllel.

Mike Sámuel vendég lelkipásztor az 1 Péter 3:18-22 alapján azt hangsúlyozta, hogy a bemerítés "könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért": Noé szavak nélkül hirdette az ígét éveken át. Hitt, engedelmeskedett és rábízta magát Isten kegyelmére. Az a víz mentette meg, amely másokat megölt. Jézus meghalt, hogy mi Isten igazsága legyünk általa.

A bemerítés nem más, mint életet munkáló halál. Igent mondtunk Istennek, és nemet az ördögnek. Ez a három fiatal is ezt tette. Pünkösöd nélkül nem mentek volna sokra, de a Szentlélek erőt adott nekik az Úr melletti döntéshez, a keresztség előtti bizonyoságtéveshez, és hisszük, támogatni fogja őket a folytatásban is...

A bemerítést Mike József, helyi lelkipásztor végezte. A Szentlélek kiadását érezhettük a bizonyoságtévesekben, az áldást kérő imákban, az énekekben, és a köszöntésekben is. Pünkösdkor, az egyház születésnapján, három ifjú újjászületve betagozódtak a helyi gyülekezetbe. Erre emlékeztetik őket az emléklapok, amelyeket az életükre vonatkozó ígéresekkel nyújtott át nekik a helyi lelkipásztor....

A szél elcsendesült, de a tűz ott maradt a szívekben, némelyeknél lehet csak úgy, mint hunyorgó parázs, de reméljük, hogy egyszer lángra lobban. *(Boros Gyöngyi)*

Van segítség!

A Bonus Pastor (latinul Jó Pásztor) Alapítvány célja, hogy segítséget nyújtson az alkohol-, drog-, szerencsejáték- és egyéb függőségekben szenvedőknek és hozzátartozóiknak, keresztény lelkeséggel, a segítő szakma eszközeivel.

Ismerünk alkoholproblémával küszködő embereket, gyakran késztetést érzünk, hogy segítsünk rajtuk, de nem tudjuk, hogyan tegyük. A témában hallhattunk tanácsokat, bizonyágtételeket Horváth Levente református lelkész-től, a Bonus Pastor Alapítvány elnökétől, valamint az őt elkísérő munkatársaktól, december 7-én a nagyvárad-belvárosi gyülekezetben a délelőtti és a délutáni istentiszteleteken.

Advent második vasárnapja lévén, délelőtti igehirdetésében egy messiási prófécia mutatott rá a lelkipásztor az És 11,1-10 alapján. A délutáni szolgálat során az utolsó vacsora eseményeit tárta elénk a Jn 13:30-14:9 alapján, ismét érdekes gondolatot emelve ki: Jézus a valaha létező legsötétebb

éjszakán dicsőített meg. Nagyon nehéz Őt követni, mert különböző módon kételkedünk benne: van, aki a célt nem érti, van, aki az odavezető utat. Nem a kérdezősködés a dolgunk, hanem a Jézusba vetett teljes bizalom.

Délben együtt ebédelt a vendégsegreg, a gyülekezet ifjúsága s a fiatal házaskok egy csoportja. Ebéd után rövid játék következett, majd egy hitmélyítő

előadás, amit igen érdekes kérdezz-felelek követett az alapítvány misz-sziójával, és a hitélettel kapcsolatban.

A nap során megváltozott életek-ről, nem mindennapi csodákról hallhattunk hiteles emberektől, akik saját tapasztalataikról számoltak be, sorsfordító élményeiket osztották meg velünk. Azzal az Istennel szembe-sültünk, aki ma is szabadít: láncoktól, megkötözöttségekből, különböző függőségekből. Bárcsak egyre több ilyen csodát élnénk át környezetünkben, s lennének valamennyien eszközök a Jó Pásztor kezében a szenvedők elérésében! **(Meleg Adina)**

<http://bonuspastor.ro/Bizonyisagtevesek> a váradi gyülekezet *youtube* oldalán *(nvbg)*

„Egy politikus, akit rabul ejtett Isten”

A nagyvárad-belvárosi gyülekezet vendége volt nov. 9-én, vasárnap Dr. Molnár Róbert, a Szeged melletti Kübekháza polgármestere, egykori parlamenti képviselő. Délelőtti *Fel-emelő szeretet* címmel hirdetett igét. Az irgalmas samaritanus példázata (Lk 10:25-37) alapján a keresztyén élet cselekvési programját mutatta be:

meglátni, megszámni a nyomorultat, odalépni hozzá és „azonnali fertőtlenítést” biztosítani, felhasználva a kapott javakat.

A délutáni előadás a *Válságból válság* címet kapta. Ennek során a Magyar Országgyűlés volt jegyzője élettörténetét mesélte el, igen tanulságosan. Életéről ír nagyon őszintén az *Egy politikus, akit rabul ejtett Isten* c. könyvében is. A szerző így vall önmagáról az előszóban: „Fiatalon megjártam a nagypolitikát. Utólag derült ki, hogy nem is volt az olyan nagy. Huszonévesen azt hittem, hogy a csúcson vagyok, de később rájöttem, hogy akkor voltam csak a mélységekben igazán... Amikor 2002-ben véget ért politikai karrierem, kérdőre

vontam Istent: miért kaptam ezt? Hát nem láttad, hogy mennyi mindent tettem? Ő azonban néma maradt. Nem szólt semmit! Azt gondoltam, hogy akkor itt vége. Nem így lett. Igazán csak ekkor kezdődött minden! Ma már hálás vagyok érte, mert minden úgy jó, ahogyan velem történt... Így tudott rabul ejteni az Isten!”

Dr. Molnár Róbert könyveiből minden érdeklődő vásárolhatott, melyeket a politikus előszeretettel dedikált azoknak, akik ezt kérték. Az elhangzott előadások megtekinthetők a Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezet *(nvbg)* *youtube* oldalán. Istené legyen a dicsőség a különleges alkalmakért és tanításokért!

MELEG ADINA

Bemerítés Kolozsváron

Hálát adunk a kegyelem Istenének, aki végzi üdvösségszerző munkáját közöttünk is. Ennek gyümölcseül tavaly, június 1-én bemerítkeztek a következő személyek: Jánosi Melinda, Kovács Mirjám Petra, Gulyás Zoltán és Kiss László, akik „továbbmenének az útkon örömmel” mert találkoztak Krisztussal, aki megbocsátotta bűneiket és új életre hívta el őket. Hisszük, hogy elkezdett, jó munkáját véghez viszi Urunk. Az ünnepélyen Kiss Lehel, szamosújvári lp. testvér hir-

dette az Úr üzenetét az ApCsel 8-ban leírt szerencsény komornyik bizonyágtétele alapján. Kívánjuk szívünk-ből: ruháik legyenek mindig fehérek és fejükről el ne fogatkozzék az olaj! **(Kis-Juhász Vilmos)**

Induláskor a szövetség egyik alelnöke volt

„Az a lelkesedés kibeszélhetetlen, az a nagy öröm, mint akik a börtönből szabadulnak; hát repülni tudtunk, tervezni tudtunk, és hála a Jóistennek, hogy a tervezésből sok minden megvalósult – emlékezik vissza interjú-alanyunk a romániai forradalmat követő időkre. Both József ny. lp. az 1990. február 3-án Kolozsváron megalakult Romániai Magyar Baptista Szövetség második alelnöke volt, akkor székelyudvarhelyi lelkipásztor, a szövetséget negyedszázada elindító és vezető – még életben levő – „nagy öregek” egyike.

□ Hogyan kezdődött a románai magyar baptisták önállósodására vonatkozó szervezkedés?

– **Both József:** Mindjárt a forradalom után elindult a lelkipásztorok között az ilyen irányú gondolkodás, ebben nagy mozgató rugó volt Kiss László, Mike Béla, Veress Ernő testvérek. Aztán Mike testvér összehívta a pásztorokat Kolozsvárra, ott zajlott az első ilyen megbeszélésünk: történt a változás, ragadjuk meg az alkalmat, szervezkedjünk, próbáljuk megalakítani az új magyar szövetséget, indítsuk el a lapokat, mint a Szeretet, Üdvözet, meg a gyermeklapot. Mert annyira ráncszakadt a rengeteg lehetőség és tennivaló, kellett ilyenképpen beszelgetnünk.

De mindjárt az volt egyiknek-másiknak a véleménye, főképp Veress testvérnek, hogy kérjük és követeljük, váljunk teljesen külön a románoktól. Mike testvér egy kicsit óvatosabb volt, testvérek, gondoljuk meg, mondotta, nehogy szakadás legyen majd belőle, vagy félreértelmezzék. Ha nehezen, de végül is tisztázódott a dolog. Egy bizottsággal mentünk a román baptisták vezetőségéhez. S mikor felvetettük a problémát, hát nem is akartak hallani róla, hogy mi külön váljunk. Érthető volt, mert a magyar közösség, mondjam úgy, pénzügyileg jól adakozott és az uniót segítette, fenntartotta.

Aztán több alkalommal győzködtük őket, én is jártam Veress testvérral Bukarestben. Az Unió titkára, Talos testvér, mint jogász is, nagy megértést, jóindulatot tanúsított és kereste a jogi formát a különválásra. Veress testvér érvelt azzal, hogy

a református egyház Romániában egy nyelvet beszél, egy a hitfelfogásuk, mégis két külön püspökségük van, sokkal inkább akkor a mi esetünkben lehetséges kell legyen, hogy külön működjünk. Végül beleegyeztek olyan formában, hogy nem szakadunk ki az Unióból, viszont ők nem tudnak adni semmilyen anyagi támogatást nekünk.

□ Hogy emlékszik vissza Both testvér az akkori lelkesedésünkre?

– Hát az a lelkesedés kibeszélhetetlen, az a nagy öröm, mint akik a börtönből szabadulnak; hát repülni tudtunk, tervezni tudtunk, és hála a Jóistennek, hogy abból a tervezésből sok minden megvalósult. Így indulhattak el a lapok, így szerveződött később a gyermek- és ifjúsági tábor, az öregotthon. És szabad volt a mozgás, evangélizációkat tarthattunk. A pásztorok, meg a gyülekezetek életében is érződött az a felszabadulás, mert hát nagy nyomás alatt voltunk, ezt mindenki tudja és éreztük a saját bőrünkön – sajnos. Úgyhogy élveztük a szabadságot, és hála a Jóistennek, ki is használtuk a lehetőségeket – valamennyire.

□ Induláskor a szövetség egyik alelnöke volt Both testvér...

– Igen, két turnusban voltam alelnök, a Veress testvér idejében; az első alelnök Mike testvér volt, a második alelnök voltam én. Aztán tekintettel arra, hogy elkezdtük a Hargita tábort építeni, majd működtetni, a tábor vezetését is kellett vállalnom. Így aztán nem tudtam annyira aktívan részt venni a gyülekezetek életében, de a gyűléseken rendszeresen ott voltam. Mike testvér ő inkább többet tudott Veress testvér mellett lenni, segíteni. Úgy emlékszem, hogy a titkár akkor Borzasi István volt, és a pénztáros Máté Miklós. Később aztán cserélődtek a szerepek.

□ „Mike testvér említette, első vagy második; én továbbra is elsőnek tartom, felnézek rá” – így kezdte elnöki beszédét Veress Ernő testvér a

szövetség alakuló gyűlésének a végén, mindenki elérzékenyült, Veress tv. is...

(A tanácsstagok választásakor mindketten a maximális, 151-151 szavazatot kaptak, az elnöki fordulóban kettejük eredménye 81-65 lett.)

– Igen, mert a múlt rendszerben Mike tv. a román szövetségben alelnökként szolgált, alázatos, buzgó, komoly hívó ember volt. Azonban a lelkipásztori csoport, meg a küldöttek is úgy látták, hogy Veress testvérnek a látása, a bátorsága, a székely rámenőssége, magatartása kellett abban az időben és jó volt. Amikor Ernő meggyőződött valamiről, hogy az Úrtól van, és egyenes, akkor attól nem tágitott, és az Úr igazolta sok esetben... Mike testvér nagyon alázatos volt, inkább magára vállalta a más bűnét is. Ernő, ő kész volt megbocsátani, de határozott volt az ügyek intézésében. És jó volt már a hatósággal szembeni fellépéseknél is. Jóllehet aztán a hatósági közegek már nem kötekedtek annyira, mint korábban.

□ Aztán úgy alakult, hogy Mike Béla testvérnek még alkalma volt vinni az elnöki teendőket:

– Két mandátuma volt Veress testvérnek, kétszer három év, és utána Mike tv. lett a szövetség elnöke...

A helyzet úgy áll, annak idején úgy egyeztünk, hogy három évig legyen egy mandátum, nehogy az legyen, hogy valaki nagyon beleéli magát a vezetői posztba és elbizakodjék. Ez az egyik, a másik pedig, hogy legyen csere, másoknak is legyen alkalmuk a vezetésre.

□ Fiatalabb olvasóink számára kérdezem, mely helyeken szolgált Both testvér a múlt rendszerben?

– Székelyudvarhelyen szolgáltam. Vagyis induljunk onnan: Baróton kezdtem, utána Percsenben, majd visszajöttem Udvarhelyre. És az ottani szolgálatom alatt bontakozott ki, adatott az alkalom a forradalom után, hogy na, akkor lépünk, hozzunk létre egy tábor. Most ezt mondhatnám, hogy önként vettem a nyakamba a

A Romániai Magyar Baptista Szövetség alakuló ülése Kolozsváron

Az 1990-es februári Szeretet tudósítását adjuk alább közre, majdnem teljes terjedelemben; ez volt a lap újraindult folyamának a 2. száma.

Joggal tekinthetjük történelmi jelentőségűnek a romániai (erdélyi) magyar baptista lelkipásztorok és gyülekezeti küldöttek találkozóját Erdély szívében, **Kolozsváron**. Isten iránti mélységes hálával eltelve adhatunk hírt arról, hogy **1990. február 3-án** közösségünk minden tájegységét képviselő **151** küldött szabadon tanácskozhatott a legsürgősebb tennivalókról. A tanácskozásnak a kolozsvári gyülekezet tágas kápolnája adott otthont. A közgyűlést megelőző napon a lelkipásztorok szűkebb testülete gondosan előkészítette a korszakjelző tanácskozást.

Szombaton reggel az imaáhitatot *Kónya József* és *iff. Vass Gergely* testvérek vezették a 90. Zsoltár alapján. Megnyitó beszédet *Dr. Vass Gergely* marosvásárhelyi lelkipásztor mondott. Rövid visszapillantást vetett közösségünk több mint 70 éves múltjára és vázolta a legutóbbi évtizedek elnyomó intézkedéseinek kártékony hatását. Nyomatékosan hangsúlyozta, hogy önálló szervezeti kereteink kiépítése nem teszi kérdéssé további együttműködésünket a román, vagy más ajkú testvéreinkkel. Nem lehet vitás, hogy az önállóság szükséges közösségünk sajátos kérdéseinek megoldásához. Aláhúzta, hogy az új lehetőségek között felelősségérzetünknek is növekednie kell Isten országa ügye iránt.

A bevezető szavak után megalakult az ügyvezető elnökség, melynek összetétele a következő volt: *Mike Béla* elnök, *Megyesi József*, *Vékás Zoltán* és *Veress Ernő* alelnökök. Jegyzők: *Borzási Gyula* és *iff. Gergely Pál*.

Mike Béla testvér a küldöttek számbavétele után beszélt az új önálló szervezeti keret és a területi felosztás, vagyis a létrehozandó missziókerületek szükségéről és előnyeiről. A közgyűlés elfogadta az ügyvezető elnök indítványát és nyílt szavazás útján egyöntetűen kimondta a **Romániai Magyar Baptista Szövetség** megalakulását. A szövetség székhelyéül a küldöttek titkos szavazással **Nagyváradot** jelölték ki. A 13 tagú vezetőbizottságot ugyancsak titkos szavazással választotta meg a közgyűlés. Elnök: *Veress Ernő*, alelnökök: *Mike Béla* és *Both József*, titkár: *Borzási István*, titkárhelyettes: *iff. Gergely Pál*, pénztáros: *Máté Miklós*, bizottsági tagok: *Borzási Gyula*, *Kiss László*, *Megyesi József*, *Sütő László*, *Tőtös János*, *iff. Vass Gergely* és *Vékás Zoltán*.

A szavazatok számlálása alatt több figyelemreméltó felszólalás hangzott el. *Megyesi József* a **Szeretet** című

lap kiadásáról és a későbbi tervekről beszélt. A nagyváradi példa alapján javasolta az ifjúság önálló szervezeteinek kialakítását. *Antal Ferenc* néhány megjegyzést fűzött a **Szeretet** terjesztéséhez, az előfizetői kérdéshez, segítséget kért a papír-kérdés megoldásához. *Kiss László* kérte a missziói hírek beküldését, szorgalmazta minden lapszám bekötését, gyülekezeti könyvtárak alapítását. *Vékás Zoltán* a külső munkatársak közreműködésének jelentőségét taglalta. *Veress Ernő* gyűjtő hatású cikkek írására buzdította a lap munkatársait. *Hajas Miklós* javasolta olyan énekeskönyvek kiadását, amelyekben a szöveg és a dallam együtt van jelen. *Mike Béla* közölte, hogy magyarországi testvéreink újranyomják az **Áhitatot** és 2500-3000 példányt küldenek számunkra. *Dr. Vass Gergely* felhívta a figyelmet a marosvásárhelyi egyházi zenei (Sacra muzica) rendezvényekre. *iff. Vass Gergely* nyári ifjúsági tábor létrehozását indítványozta.

Közösségünk új elnöke, *Veress Ernő* testvér mondott zárószavakat az **ApCsel 28:30-31** alapján. Kifejtette, hogyha Isten kezébe tesszük le életünket, a külső körülményektől függetlenül, vállalnunk kell az evangélium ügyének szolgálatát. Bizakodóan beszélt arról, hogy testvéri együttműködéssel meg tudjuk oldani a ránk váró feladatokat. Hangsúlyozta, hátat kell fordítanunk a múltnak, előre kell tekintenünk. Szeretnünk kell egymást és imádságos szívvel vállalnunk kell küldetésünket.

Befejezésül felforrósodott szívvel énekeltük el az egységre törekvés jegyében az **Áldott legyen a frigy c.** éneket, majd *Sütő László* és *Mike Béla* testvérek mondtak záróimát.

Az összképhez hozzátartozik az is, hogy a kolozsvári gyülekezet *Borzási István* lp. és *Gáncsos György* gondnok vezetésével kitűnő házigazdának bizonyult. Erről tanúskodik a tanácskozás résztvevőinek gondos elszállásolása és bőkezű megvendégelése.

Az áldozatkészség beszédes bizonyítékeként a nagyváradi gyülekezet az újonnan alakult **Szövetség** részére felajánlott százezer lejt. A **kolozsvári** és a **nagyváradi** testvéreknek hálás szívvel köszönjük szeretetből fakadó áldozatát.

A minden tekintetben eredményesnek bizonyult közgyűlésről testvéreink a **Szeretet** első számát vitték magukkal a szélrózsa minden irányába, hogy minden gyülekezetben kezükbe vehessék az igaz szóra szomjas olvasók. **(Szerkesztőség)**

tábori tennivalókat, a Jóisten valahogy a szívemre helyezte, hogy ezt most tenni kell. Hát ment egy darabig, de végül aztán beláttam, meg a gyülekezet is, hogy nem lehet két lovat ülni, ahogy szokták mondani, aztán a

gyülekezet hívott lelkipásztort, s én maradtam a tábornál.

*A beszélgetés további részében interjúalanyunk részletesen szólt a táborhely kiválasztásáról és az építkezések

megkezdéséről. *Both József* ny. lp. tavalay augusztusban töltötte a 77. életévét; Téten lakik, Győr közelében (Mo.), feleségével és József fiukkal, valamint annak családjával.

Kérdezett: **Szilágyi László**

Miről írtunk és hogyan?

A Szövetség alakuló közgyűlésén, 1990. február 3-án, Kolozsváron, a küldöttek már kézhez kapták a Szeretet első számát, amely gyorsaságot ma is csak bámuljuk. Vajon milyen témákat tűztek tollhegyre akkor a cikkírók és hogyan fogalmaztak? – A két első számból adunk ízelítőt.

A Szeretet 1. számának címlapja.

ÚJRA SZABADON SZÓLHATUNK!

Több, mint négy évtizedes kényszerű hallgatás után újra bekopogtatunk olvasóinkhoz közösségünk önálló, evangéliumi szellemű lapjával. Szavakban ki nem fejezhető mély hálaival tartozunk mennyi Atyánknak azért, hogy a decemberi „tavasz” hirtelen támadt forgószela elsöpörte a hatalmi tébolyban szenvedő sátáni zsarnokságot és adventi vigiliánkra kegyelmes válaszul a ránk mosolygó szabadság hajnala elűzte az éjszaka félelmetes rémeit.

A szabadság éltető légkörének szülte újra induló közösségi lapunk első száma is. Alkalmassal magán viseli az újrakezdéssel együttjáró tapasztalatlanság és kísérletezés jegyeit. Hisszük azonban, hogy fogyatékoságai ellenére is hézagpótló szerepe lesz lapunknak és áldásul fog szolgálni olvasóinknak.

Ezért arra kérjük testvéreinket, hogy fogadják bizalommal közösségünk remélhetőleg hamarosan terebélyesedő sajtójának legfrissebb termékét. Nem kétséges, hogy lapunk csak a gyümölcsöző együttműködés révén töltheti be eredményesen vállalt küldetését az evangéliumi igazság terjesztésében, közösségünk érdekeinek állhatatos szolgálatában.

(Részlet az 1. sz. vezércikkből)

VISSZAPILLANTÁS

Most, amikor egy sokat ígérő jövő partjai felé hajózunk az idő mérhetetlen tengerén, vessünk még egy rövid pillantást az elmúlt sötét, viharoktól dúlt esztendőre. Nagy „kormányosunkat”, Jézus Krisztust illeti a hála, „*aki megszabadított minket a sötétség hatalmából*” (Kol 1,13), s immár csendesebb vizeken irányítja hithajónkat.

Istenünk végemérhetetlen szeretetének tulajdonítjuk azt, hogy az elnyomás utolsó sötét esztendejében is megajándékozott bennünket, aradi magyar baptistákat, olyan áldott kegyelmi vasárnapokkal, amelyek világító toronyként emelkednek ki az élet sötéten örvénylő hullámaiból. A teljesség igénye nélkül felsorolunk néhány csúcsteljesítményt gyülekezeti életünk elmúlt esztendejéből.

A mindig derűt sugárzó tavasz áldott evangélizációs héttel indítottuk '89 márciusában; majd ezt követően, lélekben Pál apostol folyópart evangélizációján vehettünk részt Filippiben.

Az elmúlt év legnagyobb visszhangot kiváltó eseménye június 17-hez kötődik, amikor gyülekezetünket nagy-nagy örömeinkre meglátogatta C. Noel Vose tv., a Baptista Világszövetség elnöke. Júniusban Isten egy másik örömnappal is megajándékozta gyülekezetünket, amikor Molnár Jakab és ifj. Hajdú Sándor testvérek áldozatos munkája révén kórusunk nagyhatású oratóriummal emlékezett meg Dániel prófétának „csillagként fénylő”, Istenéhez hű életéről.

Mindig áldás fakad abból, ha testvérszívek, gyülekezetek őszintén egymásra találnak. Igen áldott élményekkel gazdagodtunk mi is, amikor Kalotaszeg csodálatos, Isten-áldotta tájaink, a melegszerű kiskapusi és lónai testvérekkel találkozhattunk énekarunk vendégszolgálatával alkalomával, július elején.

Szeptemberben, „szívünkben még a lángsugarú nyárral”, de tekintetünkkel már a gyümölcsstermő ősz szemlélve, állítottuk gazdagon áldó Istenünk elé szívünk hálaoltárát. Örömlőnk fokozta, hogy ezen a napon együtt ünnepelelhettünk dr. Mészáros Kálmán testvérrel, a magyarországi Baptista Teológiai Akadémia dékánjával, aki az igehirdetés szolgálatát végezte.

A ködös, rendkívül hideg, késő november egyik vasárnapján szívünk nagyon felmelegedett, amikor Isten kegyelméből a „nagy szülő kort” elért testvéreink szolgálhattak mennyi Atyánk tiszteletére, mindnyaiunk örömeire a tapasztalt, őszbehajló életkor sajátos varázsával.

Szemünk láttára valósul meg az ige: „*De akik az Úrban bíznak, erejük megújul*” (És 40,31).

Ezután, ami történt: csodálatos. Sok-sok ima, legtitkosabb vágyaink-álmaink beteljesedése: SZABAD KARÁCSONY, boldog átlépés az új esztendőbe, majd egy reményünket magasan felülmúló, gazdag lelki termést hozó imahét, amikor a magvetés áldott szolgálatát Révész Árpád és Sebeni Olivér magyarországi lelkipásztor testvérek végezték.

Mindezért imádkozó szívvel mondjuk:

„Istené legyen a dicsőség!”

BÁTKAY SÁNDOR, Arad, 1. sz. gyülekezet

HAJNALRA VÁRTUNK

Szorongó gondok
hosszú éjszakáján
csak tépett zászló
volt sápadó reményünk,
s folyvást próbára tett
egy kízó kérdőjel:
gyötrelmünk végére
vajon mikor érünk?

Komor ínségünkben
nem lankadó hévvel
törték a hitünkre
mardosó kételyek.
De mily nagy kegyelem:
nem csaphattak össze
a sötét hullámok
árva fejünk felett.

Egy arc szelíd fénye
ragyogott vigaszul
bátorítón át a
torlódó felhőkön.
Urunknak fájt sorsunk,
és ő nem engedte,
hogy elnyeljen minket
keserű gond-özön.

Gyöngé imáinknak
Ő adott szárnyakat,
fogyatkozásunkat
pótolta irgalma,
s imánkra válaszul
csodatevő kézzel
változtatta éjünk
világító hajnalra.

Hálánk fénylő lánggal
szálljon, Urunk, feléd,
köszönjük a csodát,
s minthogy gyengék vagyunk,
Lelked tűz-rózsája
nyiljon ki szívünkben,
hogy váljon nappallá
biztató hajnalunk!

MOLNÁR JAKAB

MEGTÉRÉS, TANULÁS, SZOLGÁLAT

Istennek legyen hála azokért az új körülményekért, amelyekben újra indulhat ez a lap. Igen, mert csak Ő tehetette azt, hogy az elnyomó és embertelen rendszer összedőljön. Egy országban, ahol nem voltak ellenzéki csoportok, ahol nem lehetett szabadon szervezkedni, ahol a népnek nem volt fegyvere, az emberek pusztá kézzel győztek. Úerre senki sem gondolt, Ez csoda! Mi úgy hisszük, hogy a Jóatyánk hallgatott meg minket, amikor országunkért, a szabadságért imádkoztunk. A kiáltás szava „*felhatott az égig és Isten meglátta a népnek nyomorúságát*” (2Móz 3,7). Tudjuk azt is, hogy velünk együtt sok ezer keresztyén is imádkozott szerte a világon.

De mit tegyünk mi, fiatalok ebben az új korszakban? Hogyan találjuk meg helyünket az új társadalmi viszonyok között? Sok gondolat fut át az agyunkon: nagyszabású vallásos összejövetelek, rádiós és televíziós istentiszteletek, irodalom és más sajtótermékek. Valóban szép tervek, de vajon alkalmasságunk vagyunk ezek megvalósítására?

Az ember számára jelentősek a társadalmi és szociális problémák, de a szív problémái elsőbbséget érdemelnek. A szív bűnös állapotát nem változtatja meg a társadalmi fordulat, ezt csak Jézus Krisztus teheti. A világnak mindig is szüksége volt igazi hívő emberekre, így a mi társadalmunknak is, akiknek a szívét Jézus Krisztus átformálta. Ezek az emberek „*a világ sói*” és „*a világ világosságai*” (Mt 5,13).

Ezért, ha mi hasznosak akarunk lenni e világ számára, ha helyünket keressük, akkor ez az első dolog, amit meg kell értenünk: **Legyünk igazi keresztyének!** Adjuk át magunkat teljesen az Úrnak! Legyen vége a

kétfelé sántikálásnak és a kompromisszumoknak! Ne engedjük, hogy a világi és a testi kívánságok örvénybe sodorjanak minket.

További tennivalónk a tanulás.

A mi nemzedékünknek nagy szüksége van erre, mert az elmúlt években leértékelődött a tanulás és maga a tudás. Az iskolák túl kevés lényeges ismeretet adtak, és az ifjúság tudás-csomagjában nagy hiányosságok mutatkoznak. Tanuljunk meg és vessük szívünkbe az Isten ígétjét. Igyekezzünk azt megérteni. Olvassunk olyan könyveket, amelyek megmagyarázzák számunkra az ígét és bemutatják, hogy miként alkalmazzuk azt a gyakorlatban.

Ismerjük meg népünk kultúráját, irodalmát és történelmét. Jó lenne, ha minél többen ismernének egy idegen nyelvet. Akinek van tehetsége a zenére, tanuljon meg legalább egy hangszeren játszani. Egyszerűen, használjuk ki jól ifjú éveinket, tanuljunk és készüljünk az életre, a szolgálatra. Ne fecséreljük időnket semmiségekkel, álmodozással és semmittevéssel.

Amíg így készülünk, **használjuk ki az adódó alkalmakat a szolgálatra.** A szolgálatunkra már ma nagy szükség van. Használjuk ki az alkalmakat a bizonyágtételre, keressük az alkalmakat arra, hogy az embereknek nehézségeikben segítsünk. Nagyon sok olyan embert találunk iskolánkban, lakóhelyünk környékén, munkahelyünkön. Találjunk munkát magunknak a gyülekezetben is. Nem az a fontos, hogy mindenki előtt látható szolgálatot végezzünk, hisz mi nem a szemnek, hanem az Úrnak szolgálunk.

(Az *Ifjúsági élet* rovatból.)

KOVÁCS JÓZSEF
szemináriumi hallgató

HAZAFELE KOLOZSVÁRRÓL

A gyűlésnek vége, az ízes ebéd is elfogyott. Kis csoportokban beszélgettünk, ismerekedünk az imaház körül. Van, aki már búcsúzik. A februári nap-sütés kellemesen simogat. Lelkünkben is túlrad a „váratlan tavasz”. Nagy az örömünk, csodálatos nap a mai! Jó lenne még maradni, de hosszú az út hazáig, indulnunk kell.

Amíg szeljük a kilométereket, a kocsiban ülők visszapergetik az eseményeket, ki higgadtan, réges-régi emlékeket idézve, ki hevesebben, friss rácsodálkozással. Nekem a forgalomra kell figyelmem, így csak magamban

idézem az emlékeket, méricskélem tanulságait. – Lám a jó ügy milyen hatásos mozgató erő, a legmesszebről is itt vannak a küldöttek.

Nagy erő az együtténeklés, imádkozás, feloldja a kezdeti feszültséget, merevséget. De feloldhatóak az ellenvélemények is, ha „érett tanács” figyelmeztet.

Gyorsan pereg a választás és kellemes légkörben: vajon csak az önzetlenség és a sok segítő kéz teszi? Közben kedves vendégek érkeznek, a fő helyre ültetjük őket, milyen jó is átadni a főhelyet! Javaslatok szólnak, jobbnál jobb: „legyen menház, nyári tábor

az ifjaknak...”, „hát ennyire meggazdagodnánk? Csak egy komoly, belső lelki építéssel” – fejtegeti szeliden egy idős pásztor testvér.

Lehet a második is első – a tisztelet és megbecsülés szép példája szól a zárószavakban – „én továbbra is elsőnek tartom, felnézek rá”.

Késő estére érkezünk haza, ha lehetne, még halogatnám az elválást, mert nagyon jó, mikor a testvér a testvérral, gyülekezet a gyülekezettel szövetségben jár és mindnyájan Isten szövetségében.

IFJ. SZILÁGYI LÁSZLÓ
Biharszentjános

Szilveszter Szatmáron

Avendégségek lényege mindig ugyanaz: közösség, szeretet, vidámság, de legfőképpen Isten jelenléte. Ez történt Szatmáron is. Már az óévi istentiszteleten együtt lehettünk vendégeinkkel, a nagybányai ifivel, és a különböző helyekről érkezett fiatalokkal. Aznap este János Csaba lp. hirdette az ígét, és a bányai ifi szolgált a gyülekezetben.

A szilveszter vacsorával kezdődött. A szatmári családok kitettek magukért, és finomabbnál-finomabb ételek, sütemények kerültek a svédasztalra. Majd a dicsőítés következett, ami számomra mindig egy csoda: ott állok, és érzem, hogy Isten közel jön és munkálkodik. Az áhítatokon imában jöttünk az Úr elé, majd Szűcs Sándortól hallgattunk meg egy rövid,

de érdekes előadást a hűségről. Jó volt így tölteni az év utolsó óráit, perceit.

Átlépve az éjféltil kilencven fiatal kívánt egymásnak áldott, boldog új esztendő. Ezután a szervezők félóránként megleptek valakit néhány aprósággal. A gesztuson volt a lényeg, igazán örömet okozott, és nemcsak a nyerteseknek. A csapatjátékok is

mulatságosak voltak: éneket rajzoltunk, kvíz kérdésekre válaszoltunk, majd saját dalt írtunk.

Az újévi délutáni istentiszteleten közösen szolgálhattunk énekekkel és biznyságtételekkel. Az alkalom után vacsorára gyűltünk – utoljára.

Visszatekintve látom, hogy a fiatalok több mindent vihettek magukkal, mint amennyivel jöttek. Egy szép buzdítás is a csomagok között van, amit a kapott igekártyákon olvashattunk ezután, de a szívünkbe is beírjuk: *„MINT ENGEDELMES GYERMEKEK ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel Ő, a Szent hívott el titeket – MAGATOK IS SZENTEK LEGYETEK EGÉSZ MAGATARTÁSOTOKBAN”* (1Pt 1,14-15)

GHIRASIN ANNA

„Átkelni a folyón” – új elhatározásokkal

Az év utolsó napján Pardi testvér Jézusról és a tanítványairól beszélt, amint a viharos tengeren átutazva megrémültek, és a kilátástalan helyzetben Mesterükhöz fordultak. Az üzenet elhangzott: át kell kelni a folyó túlsó partjára, át kell menni egyik évből a másikba. Isten nem ígérte gyermekeinek, hogy vihar és harcmentes lesz az utazás, de azt igen, hogy mindvégig és mindenben velük lesz. ➔

„Újratervezve” – Mini ifi szilveszteri tábor

December 31. és január 3. között a Mini ifi csoporttal együtt táboroztunk Deznán, Arad megyében. Sok helyről érkeztek fiatalok, mint Várad és környéke, Magyarország...

Egy nagyszerű csapat alakult ki, így 70 fiatallal egységben és lelkesen dicsérhettük az Urat! Ottlétünk alatt több közös alkalmat tartottunk, amelyek közelebbi kapcsolatba hoztak minket Istennel.

Első este Erdei Sámuel tanítását hallhattuk, „*Merd Isten kezébe tenni az életet*”, melyben ceruzákkal illusztrálta a mai keresztyénséget, amely több típusú emberből áll. A fő gondolat az volt, hogy engedjük Isten vezetését az életünkben és hagyjuk, hogy Ő írja meg az életünk történetét. A ceruza, az íráson kívül rádiózásra is használható: ki kell javítanunk a

helytelen cselekedeteinket és meg kell bocsátanunk egymásnak.

A második estén Kulcsár Péter a megbocsátásról tanított és hangsúlyozta: ahogy Isten megbocsátott nekünk, úgy kell megbocsássunk mi is másoknak.

A szemináriumokon a lányok Krizsán Viktória vezetésével az értékekről, a helyes énképről beszélgettek, párhuzamba állítva Istennek a rólunk alkotott képét a világ véleményével.

A fiúk a párvalasztással és az udvarlással kapcsolatos kérdéseiket beszéltek meg – keresztyén értékrend szerint.

Az utolsó estén Erdei Sámuel az újrakezdésről, újratervezésről beszélt, amikor több fiatal átadta az életét Jézus Krisztusnak, vagy megújult a lelki életében. Öröm volt látni, hogy Isten újratervezte a fiatalok szívét. Sokan bizonyosságot tettek megtérésükről és lelki megtapasztalásaikról és boldogan, felszabadultan dicsőítették Istent énekekkel és imákkal.

Nagy kegyelemben és áldásban volt részünk ezen a szilveszteri táborozáson és hálásak vagyunk Istennek a nagyszerű ajándékaiért, amelyekkel elárasztott minket!

ÜRI PÁLMA

„Átkelni a folyón” – új elhatározásokkal

A 2014-es év végén a zilahi ifi úgy döntött, hogy ismét együtt tölti a szilvesztert a Dregán-völgyében. Körülbelül 90 fős csapat gyűlt össze, főként zilahi fiatalok és fiatal házaspárok, de jöttek Szatmárról, Nagyaluból és Kolozsvárról is.

A természet szívében tölthettünk el együtt három napot. Annak ellenére, hogy mínusz tíz fokok voltak, jól éreztük magunkat. A reggeli ropogós levegő, a havas táj és a napsütés együtt elképesztő harmóniát alkotott, nem lehet nem észrevenni Isten alkotásait.

Rengeteg építő, ill. közösségformáló programban vehettek részt a jelenlevők: reggeli áhítatok, dicsőítés, fórumbeszélgetések, szánkózás, sétá-

lás, társasjátékok, interaktív vetélkedők, kreatív fotózkodás, lampionozás.

Az év utolsó napján Pardi testvér Jézusról és a tanítványairól beszélt, amint a viharos tengeren átutazva megrémültek és a kilátástalan helyzetben Mesterükhöz fordultak. Az üzenet elhangzott: át kell kelni a folyó tulsó partjára, át kell menni egyik évből a másikba. Isten nem ígérte gyermekeinek, hogy vihar/ és harcmentes lesz az utazás, de azt igen, hogy mindvégig és mindenben velük lesz. Ezután felhívás volt azok számára, akik még nem léptek be a „csónakba”. A zilahi ifi különösen hálás azért, hogy a 2014-es évben történtek csodák, Isten meghallgatta imáinkat.

A következő napon az elhatározásokról volt szó, és ehhez illeszkedett a Sütő Magda által vezetett fórumbeszélgetés a szolgálatról. Felvetődött az a kérdés is, hogy melyik a könnyebb: lenni vagy tenni?!

Sokak észrevették saját életükben a hiányosságokat és egy felhívás után többen elhatározták, hogy ebben az évben jobban elkötelezik magukat a szolgálatra, imádságra, naponkénti megújulásra.

Isten áldása érezhető volt azon a pár napon, amit együtt töltöttünk. Személyes, de ugyanakkor az ifjúsági életünkre is nézve új elhatározásokkal, tervekkel kezdhettük el az évet.

LAKATOS PAULA

Interjú Gere Leonával –
– olvasd el a 16. oldal ifi anyagát is!

Temesvár – November 10-én temettük kedves testvérünket, a kémeri születésű **id. Berecki Józsefet** (87). Hűsége és áldozatkészsége példaértékű volt, Megváltójáról pedig mindig örömmel beszélt. Betelve az étellel, szívében üdvbizonyossággal távozott e földről. A gyászistentiszteleten a bibliai József szavai bátorítottak: „én meghalok, de Isten bizonyosan rátok tekint, és majd elvezet benneteket ebből az országból arra a földre” (1Móz 50,24). Az igét Beniamin Zeiler és Boros Róbert lp. hirdette. Emlékét szívünkben megőrizzük. **(B.R.)**

Szilágykraszna – December 18-án kísértük utolsó útjára **Bódizs Sándorné** (84) született *Nyeste Klára* testvérnőt.

Rövid szenvedés után, december 15-én délután, csöndben elaludt. A virrasztói istentiszteleten Borzási István ügykezelő lelkipásztor hirdette az igét (Jób 19:25-26). A temetésen, a kápolnában Borzási Pál lp. az 1Kor 5:1-10 alapján szólt arról, hogy örökkévaló hajlékot készít számunkra az Úr. A nyitott sír előtt a Jairus leányának története arra figyelmeztetett, hogy legyen élő hitünk, amely túl mutat a síron is.

Testvérnőnk hívő családban nőtt fel, gyermekkorától szeretett szavalni, fiatalon az énekkar tagja lett, ahol több mint negyven évet szolgált, fiatalabb korában, mint szólista is. 1946-ban merítkezett be Szilágynagyfaluban, a Berettyóban. 1954-ben lépett házasságra Bódizs Sándorral, akivel hatvan évig éltek békés és boldog házasságot. Négy gyerekük született: Sándor, Olga, Klára és Magdolna. A '60-as évek lelki ébredésében az Úr kegyelmével megújította. Férjével együtt, aki hosszú időn keresztül a gyülekezet előjárója is volt, hűségesen kivette részét a vendégszeretet gyakorlásában is: otthonuk mindig nyitva állt a közösségbe érkező vendégek számára. Gondoskodó szeretettel vette körül gyermekeit és unokáit, akikért rendszeresen, név szerint imádkozott.

Augusztusban, házasságuk 60. évfordulóján halás szívvvel ünnepeltek a családdal és a gyülekezettel. Tudatosan készült az égi hazába. Férjével társalogva, imádkozva gyakran gondoltak a testi létből való eltávozásra és énekelték: „*Úr Jézus mindenkor Te légy velem!... Ha földi utamat bevégezem, Az égi honba fel, megérek. Ott zengem hangosan, Betelt minden vágyam: Ó, Jézus, mindenkor Te vagy velem!*” Az igaznak emlékezete áldott! (Péld 10:7) **(Borzási István)**

Nagyvárad, belvárosi gyülekezet

November 15-én temették **Gönczi Margit** testvérnőt a biharpüspöki temetőben, akinek az Úr 75 évet ajándékozott a földi életben. A kápolnánál Beke László, törökszentmiklósi lelkipásztor hirdetett igét a 23. Zsoltár szerint, a sírnál pedig Giorgiov Adrián lp. tolmácsolta Isten vigasztaló üzenetét a Róma 8,38-39 alapján. Istenünk erősítse és támogassa a fájó szívű családot és minden gyászolót!

70 éves korában szólította haza a Jóatya **Buda Margit** testvérnőt, a nagyvárad belvárosi gyülekezet tagját. Temetése november 18-án volt. A kápolnánál Giorgiov Adrián lp. a Jel 22,17-ből szólt a jelenlevőkhöz, a sírnál pedig Fűrész Rudolf negyedéves teol. hallgató hirdetett igét az 1Kor 15,51-58 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászolók számára! **(Meleg Adina)**

Kiskapusi gyülekezet – A testvériség két heten belül háromszor állt meg koporsó előtt, az elmúlt év utolsó napjaiban.

Török Gazsi Erzsébet temetésére gyűltünk össze december 16-án. A gyászos háznál a helyi lelkipásztor szolgált a 2Kor 4:13-18 alapján. A gyülekezetben Kis Juhász Vilmos a JerSir 3:22-33 alapján, majd a temető kertben a Jel 14:13 és Zsid 13:20-21 alapján hangzott Isten vigasztaló és életet adó igéje. Testvérnőnk Isten 73 évvel ajándékozta meg itt a földi létben. Hosszas, egyre súlyosbodó betegség és az abból fakadó elgyengülés után testvérnőnk Isten elszólította innen a síralom völgyéből. Fiatal korban fogadta el az Úr Jézust megváltójaként és életén át hűséges volt hozzá. Az, aki zálogul adta nekünk a Lelket felkészítette, hazahívta.

December 27-én **Pusztán Sándor** testvért kísértük utolsó útjára. Testvérünk betelve az étellel, 86-évesen költözött el a földi létből. Még ifjúkorban, az ébredés tiszta légkörében lépett Krisztus útjára, szívében viselve az evangélium ügyét, ami az ő életét is megváltoztatta. Egyszerűsége, szerénysége való törekvése, Krisztusra való mutatása követendő példa az utána jövő nemzedékeknek. Feleségével, Ibolyával, akit az Úr ezelőtt két évvel szólított haza hirtelen halállal, 53 évig éltek boldog, példaértékű házasságban.

A gyászos háznál Székely Béla lp. a Jn 1:6-14 alapján szólt a népes hallgatóságához. Az imaházban a gyülekezet korábbi lelkipásztora Máté Miklós szólt a Lk 2:25-32 szerint – a készenlét fontosságáról és a bizonytalan lelki állapot veszélyéről. A nyitott sírnál is hangzott az evangélium a Jel 20:11-15 szerint – hisszük, lesz boldog viszontlátás. Az igaznak emléke áldott.

Három nap múlva ismét koporsó előtt áltunk meg, ezúttal **Both Ferenc** testvér gyászistentiszteletén. Testvérünket Isten 76 évvel ajándékozta meg ezen a földön. Az utóbbi hónapokban egészségi állapota nagyon megromlott. Ő készült az elköltöztetésre, érezte, mondta, hogy számára hamar jön. Fájó szívvvel, de a vigasztalás élő reménységével, Isten akaratában megnyugodva búcsúztunk. A temetésen a népes család és a nagyszámú hallgatóság előtt a helyi lelkipásztor hirdette az igét: a háznál a Jel 5:1-8 alapján, az imaházban a Zsoltár 90:1-12 szerint, majd a temetőben a Jn 11:21-29-ből. Kedvenc énekének első sorával búcsúztunk: „*Ama szép hon felé, száll az én óhajom, ahova milyhamar bemegyek*”.

A kiskapusi gyülekezet énekkara mindegyik alkalommal Istent dicsőítő és a hallgatóság szívét megérintő énekekkel szolgált. A gyászoló családokat Isten áldja, oltalmazza, adjon szent vigasztalást, és kívánjuk, hogy Krisztus győzelme terjedjen ki minden jelen volt életére. **(Sz.B.D.)**

Gyászjelentések a Zilahi gyülekezetből

Megdöbbenéssel fogadta a zilahi magyar baptista közösség, ismerősök, barátok augusztus 6-án a szomorú hírt, hogy **Fazakas Levente** autóbalesetben meghalt Magyarországon (a szabályosan közlekedő Leventével egy szemből jövő teherautó ütközött frontálisan), életét már nem tudták megmenteni az orvosok. Temetése augusztus 10-én volt Zilahon. A kápolnánál igét hirdetett Pardi Félix lp (Mk 4:35-41, „a hirtelen szélvihar”), a temető kertben Herjecki Géza detroitai lp. (Jn 11:21, „Uram, ha itt lettél volna”).

Testvérünk 1980. december 28-án született Zilahon a Fazakas család 3. gyermekeként. 15 évesen érintette meg az Úr igéje először, majd 26 évesen újból elkötelezte életét Megváltójának, és bemenekült Budai Lajos lp. által. 2007. augusztus 25-én házasságot kötött Bántó Elizával. Házasságukat az Úr egy fiúgyermekkel, Patrikkal áldotta meg. Segítőkészsége, szeretete példa marad sokunk számára. Imádkozunk, hogy az Úr vigasztalja a hátramaradt családot, özvegyet és kisfiút!

Özv. Kis-Juhász Sándorné (szül.

Boda Berta) december elsején halt meg, temetésére december 3-án került sor Zilahon. Isten vigasztaló igéjét Pardi Félix lp. hirdette a Zsolt 23:6 alapján.

Testvérnőnk 1926. január 25-én született Diósdiban. Tizenegy évesen apa nélkül maradt. Istenfélelemben és kemény munkában nőtt fel, majd Szilágyballán alámerítkezett.

1948. április 28-án kötött házasságot Kis-Juhász Sándorral, és '67-ig Szilágyámsonban élt, a gyülekezet tagja volt. '55-ben született gyermekük, Magdi. '67-ben, a kollektivizálás idején költöztek Zilahra, viszont veszteségként élte meg a sámsoni közösségtől való elválást, lelkesedéssel emlegette az ott töltött éveket. Példa marad számunkra család- és vendégszeretete, környezete és lelke tisztasága iránti igényessége. A családi békéért láthattuk gyakran imádkozni, böjtölni.

'88 február 14-én maradt özvegy, férjét az Úr 64 évesen szólította haza. 2003-tól egészsége fokozatosan leépült, tapasztalhattuk, hogy Isten türelmesen készíti a Vele való találkozásra. Az 1Pt 4:7 által kapott bátorítást élete utolsó időszakában: „Minden gondotokat Óréá vessétek, mert Neki gondja van reátok”.

Augusztus 29-én kísértük utolsó útjára **Püösök Árpádot**. Isten egy gyógyíthatatlan betegséget engedett meg életében, hogy szívére beszélhessen. Sok harc, küzdelem és tusakodás után elnyerte bűnei bocsánatát és kegyelmet kapott. Két vezérigéje volt, amelyeket az ágya fölé tűzött, a János 3:16, és az Efézus 2:8-9. Egy hetet élt megváltótként, utolsó

szavaiban azt kérte: Már nem tudok az utcára menni, de akivel csak találkoztok, mondjátok, hogy térjen meg, mert a halálos ágyon, az Úr Jézus segítségével nélkül a sáttánnal megküzdteni rettenetes. Már nem tudok semmi jót tenni, és ez fáj nekem, csak annyit, hogy imádkozok, míg eljön értem az Úr Jézus. Szeretném, ha a hívó temetőbe temetnének el a hívők szertartása szerint, bár nem érdemlem meg, mert sokat szidtam őket; bocsássonak meg nekem és köszönöm, hogy imádkoztak értem. A temetésen Pardi Félix lelkipásztor szolgált igével, a Jeremiás 12:5 alapján, „Kész vagy-e meghalni?” mottóval.

Özv. Püösök Józsefné 88 évet kapott ajándékba Istentől. A temetésén, október 30-án, Pardi Félix lp. az 1Pt 5:10-11 alapján, *A bánat és a gyász időszaka* címmel hirdette az igét.

Ilka néni '26 aug. 13-án született Egres-patakon. Korán özvegyen maradt fiaival, Árpáddal és Józseffel. Akkortájt jött el a

gyülekezetbe, ahol vigasztalást nyert az Úrban és '79-ben alámerítkezett. Látva édesanyja örömét és hitét, József fia is csatlakozott hozzánk.

Miután a nagyobbik fiú elvált feleségétől, testvérnőnk nehéz időket élt át, és sokat imádkozott Árpád megtéréséért. Istennek hála, még életében választ kapott imájára, fia megtért. Ilka néni örült fia megtérésének, viszont annak halála nagyon megviselte. Meggyengült, lelke gyötrődött, félt a saját elköltöztetésétől. Az Úr különös módon – váratlanul, egy október végi estén –, alvás közben hazahívta.

Augusztus 31-én kísértük utolsó útjára **özv. Fazakas Ferencné** testvérnőt, a zilahi gyülekezet volt tagját, aki férjéhez hasonlóan 86 évet kapott Istenüktől.

A gyászszertartás első része a zilahi református ravatalozóban volt megtartva, igét hirdetett Pardi Félix lp. A Jób 19:25-27-ből testvérünk kiemelte Jób hitvallását, bizodalját, az elviselhetetlen helyzetben Istenre való támaszkodását.

A gyászistentisztelet második része a szilágygörcsöni baptista gyülekezet temetőjében folytatódott, ahol az elhunyt földi maradványait férje mellé helyezték.

A Zsolt 103:1-2, 11-17 alapján Bándi Sándor nyugalmazott lelkipásztor hirdette az igét hangsúlyozva, hogy ez a zsoldár azoké, akik nem feledkeznek el Isten jótéteményeiről.

Fazakas Ferencné már leánykorban megismerte a Jézus Krisztusban felkínált kegyelmet és 1944 nyarán a hadadi imaházban megkeresztelkedett.

Házasságát az Úr egy leánygyermekkel áldotta meg. Hűséges volt a közösséghez, a vendégszeretetet szorgalmasan gyakorolta. Életének utolsó több mint tíz évében a

betegsége a lakásához kötötte, egy fémkeretes járókával a házban tudott közlekedni. Értelme ép maradt és nagy nagy örömeire szolgált, hogy az interneten közvetített istentiszteleteket sokszor élőben követhette.

A ravatalozóban, majd a szilágygörcsöni temetőjében is a zilahi ének- és zenekar szolgált.

(Zilahról a temetési jelentéseket gyűjtötte: **Szőllősi Szabolcs**)

December 16-án kísértük utolsó útjára **Berecki Juliánnát** Paptamásiban, akinek 66 évet adott teremő Ura. Hirtelen költözött el az élők sorából, néhány nappal korábban még ott volt az összejövetelen.

A temetésen Berecki András református lelkész hirdette az igét és szolgált a helybeli baptista lelkipásztor és az énekkar is. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak és a gyülekezetnek. (**Albert István Zsolt**)

2015 január 3-án kísértük utolsó útjára **Híri Sándort** Vajdahunyadon. Testvérünk Érszőllősen született 1939-ben Baptista családban. Munkahelyet keresve Hunyad megyébe költözött, majd ott is maradt, miután családot alapított. Élete vége fele kezdte keresni az Urat, akihez hűségesen ragaszkodott hosszú betegsége ideje alatt is.

Temetésére eljött a család a messzi vidékről, a helybeli gyülekezet és az ismerősök. A kápolnánál Tóth Róbert vajdahunyadi lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló igéit magyar nyelven, majd Albert István Zsolt Bihari lelkipásztor román nyelven szólt az egybegyűltekhöz. Isten áldását kívánjuk a megszorodott szívű családnak és az ismerősöknek.

(**A.I.Zs**)

Mennyi áldást is kaptunk mindnyájan!

Az új év küszöbén beszélgettünk Gere Leonával, mint munkatársak, akik egymást váltják fel a szolgálatban. Szóba került a fiatalok közti szolgálat, az ifi rovat, az elmúlt két év áldásai, kihívásai.

□ **Lehet, sokan nem ismernek személyesen, nem tudják ki állt két évig az ifi rovat mögött. Ha mondanál magadról pár dolgot:**

– Gere Leona: Székelyföldről, Bibarcfalváról származom. Közel három és fél éve vagyunk házасok Árpival, azóta Kolozsváron élünk, de otthon számunkra Bibarcfalva és Nagyvárada is (Árpi szülővárosa). Tanulmányaim miatt jöttünk Kolozsvárra, akkor ősszel kezdtem itt az egyetemet, amikor összeházasodtunk. Kommunikáció és közkapcsolatok szakot végeztem, ugyanitt folytatom a mestéri tanulmányaimat. Ez most kicsit másodlagos lesz, mert bármennyire is szeretem a tanulást, sokkal izgalmasabb dolgok várnak ránk, első gyermekünket várjuk.

□ **Két éve az Ifjúsági élet a Szeretet állandó rovatát képezi; azelőtt külön lapként működött. Mikor találkoztál először a Mustármaggal és mit jelentett számodra?**

– Gyerekből fiatal, azazhogy felnőttem. Az első, ami eszembe jut, hogy milyen büszkeséggel töltött el, amikor már nem a Harmatcseppeket rendeltük meg nekem, hanem maradt csak a Mustármag, amit a nagyobb testvéreimnek addig is rendeltünk, s már én is a „nagyok” lapját olvas-

hattam. S kicsit azt jelentette, hogy „felnőttem”. Előtte is mindig a képeket néztem meg elsőként, ismerős arcokat kerestem, s olyan öröm volt, ha találtam. Gyerekként nagy dolognak láttam, hogy egy ismerős benne van egy újságban, vagy az írása. Később azt jelentette, hogy rólunk szól. Majd én is írtam, emlékszem, mit jelentett, amikor megkértek rá.

□ **Elég nehéz lehetett havonta új anyagot gyűjteni, lektorálni, időben a Szeretethez elküldeni; gondolom, mindemellett voltak nagyon érdekes élményeid is:**

– Ha külön nem is tudok kiemelni eseteket, de egészen nézve a legjobb az volt, hogy első kézből olvashattam az írásokat. Hamarabb kaptam áldást, üzenetet belőlük, mint az olvasók. Előfordult, hogy késett egy-egy írás, s amikor végre megérkezett és elolvastam, olyan üzenetet találtam benne, ami nekem épp akkor volt aktuális, és ha időben megérkezik, átolvasom, nem is ragadja meg a figyelmem.

Sokakkal ismeretlenül vettem fel a kapcsolatot, s olyan jó megtapasztalásaim voltak ezzel kapcsolatban is. Az ember gyarló, főleg én; egy kép, név alapján képes voltam felállítani a véleményemet valakiről, s nehezen vettem rá magam, hogy felvegyem vele a kapcsolatot, megkérjem írásra. De mindig megszegyenített az Úr, mert kedvességet kaptam, az ellentétét, mint amit elképzeltem. Az időbeosztás, határidők betartása terén van mit fejlődnöm. Volt, hogy majdnem az utolsó percben kértem meg valakit, hogy írjon, s itt is, joggal, elutasításra számítottam, de nem azt kaptam. Formált az Úr ezek által. Úgy is taníthatott volna, hogy rosszabbat kapjak, mint érdelem, de nem így tett.

□ **Olvasnak-e a mai fiatalok, és vajon mit? Nem veszi-e át az olvasás helyét a zene, ill. a film világa?**

– Ha átlagban nézzük a dolgokat, azt gondolom, keveset olvasnak, a nyomtatott sajtóról nem is beszélve. Az olvasás, a zenehallgatás és filmzés klasszikus formáit is felváltja az online. A felgyorsult életvitel, ami a mai társadalmat jellemzi, ezen a téren is megmutatkozik. Szeretjük, ha gyorsan hozzáférünk egy információhoz, s méginkább, ha az lényegretörő, rövid. A hírportálok is ezeknek az igényeknek próbálnak eleget tenni. Magamon is észrevettem, ha valami hosszabb egy oldalnál (hírek esetében például), szinte el sem kezdem olvasni; a táviratszerű információkat keressük, szeretjük. S ez nem feltétlenül a lustaság miatt van, hanem, mert minél kevesebb idő alatt minél több információhoz szeretnénk jutni, s nem akarjuk „vesztegetni az időt”. Erre vagyunk egyre inkább beállítva, a lehetőségek és az internet miatt. S ezzel magyarázható az is, ha a filmek, a videók átveszik az olvasás helyét. Hamarabb megnezünk valamilyen témában egy rövid videót, filmet, minthogy elolvassunk vele kapcsolatban egy szakkönyvet.

Szeretnék optimista maradni, remélni, hogy megfordulnak a dolgok, s újra felfedezzük az olvasást, mint minőségi információforrást, ill. hasznos időtöltést.

Remélem, nem hal ki a nyomtatott sajtó, s nem lesz hiábavaló a te munkád sem a rovatnál, hogy a célcsoport, a fiatalok is kezükbe veszik a lapot, olvassák majd, s áldást nyernek belőle hónapról-hónapra. Ezzel a reménnyel voltam én is az elmúlt két évben. És most, amikor visszatekintek látom, mennyi áldást is kaptunk mindnyájan. Tehát azt mondhatom, megérte!

□ **Köszönöm a válaszaidat, és hogy két évig szívügyednek tekintetted az ifi rovatot. Kívánjuk Isten áldását a következő izgalmas időszakra!**

Kérdezett: DOBAI GYÖNGYI

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605